

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**R.P. Leonardi Lessii E Societate Iesv Theologi. In D.
Thomam De Beatitudine. De Actibus HUMANIS. De
Incarnatione Verbi. De Sacramentis Et Censuris.
Prælectiones Theologicae Posthumæ**

Lessius, Leonardus

Lovanii, 1645

Dvb. 1. Quinam obligentur hoc præcepto communionis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-72898](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-72898)

nempe hominem teneri aliquando sumere hoc Sacramentum, non solum Ecclesie præcepto, sed etiam diuino mandato. Ita ferè alij Doctores.

Probatur Primò, Ioannis 6. v. 53. *Nisi manducaueritis Carnem Filij hominis, & biberitis eius Sanguinem, non habebitis vitam in vobis*: quæ verba intelligenda sunt de Eucharistiæ sacramentali sumptione; vt supra dictum est; & apertè insinuant huius sumptionis necessitatem ad vitam spiritalem: atqui hæc necessitas, non est necessitas medij: ergo est necessitas præcepti. Dices; ibi solum significari magnam vtilitatem, quæ sapè meretur nomen necessitatis. Sed contra: Quia id est contra proprietatem verborum, à qua sine magna ratione non licet recedere. Quomodo enim apertè potuisset significare præceptum, seu necessitatem prouenientem ex præcepto, quàm tali modo loquendi? Sic enim alibi necessitatem significat; *Nisi penitentiam egeritis*. Deinde, Cur Dominus toties hoc inculcat, si solum proponit rem consilij, & liberam?

Probatur Secundò, Ex eo Luca 22. *Hoc facite in meam commemorationem*, quibus verbis Dominus totam hanc actionem scilicet consecrationem, oblationem, dispensationem & sumptionem præcepit fieri in sua Ecclesia.

Dices Dominus non præcepit hinc ipsam substantiam sumptionis, sed modum; nempe, vt quando volumus sumere, id faciamus in ipsius memoriam: sic enim Apostolus videtur interpretari 1. ad Corinth. 11. v. 26. *Quotiescunque*, inquit, *manducabitis panem hunc, & calicem biberitis, mortem Domini annuntiabitis, donec veniat*: & noster Canon, *Hæc quotiescunque feceritis, in mei memoriam facietis*.

Sed contra: Primò, Quia hinc sequeretur non præcipi etiam ipsam consecrationem, & oblationem; sed solum modum, necessariò seruandum, quando volumus consecrare vel offerre: quod falsum est. Secundò, Quia istis verbis non præcipitur aliquis modus extrinsecus, cum quo hoc Sacramentum debet consecrari, & sumi; sed intrinsecus, & substantialis: nam ipsa consecratio, oblatio, & sumptio est quædam commemoratio mortis Dominicæ: extrinseca autem memoria mortis Dominicæ non est absolutè necessaria aut præcepta: ergo istis verbis præcipitur ipsa consecratio, oblatio, & sumptio. Tertio, Quia Concilium Trident. sess. 13. cap. 2. ait, *Dominum præcepisse nos colere sui memoriam in huius Sacramenti sumptione*, insinuans in ipsa sumptione consistere hanc memoriam, & per ipsam coli memoriam mortis eius. Et Confirmatur ex eo, quod subiungitur; *Sumi autem voluit hoc Sacramentum, tanquam cibum spiritalem, & tanquam antidotum &c.* apertè indicans ipsam sumptionem esse præceptam.

D V B I V M I.

Quinam obligentur hoc præcepto?

30
Præcepto
Communionis non
tenentur
infantes.

R Espondeo, & Dico Primò, Non obligari infantes. Probat, non enim per se obligantur; Quia per se non possunt vllò modo obligationi satisfacere, cum careant vsu rationis. Neque etiam per parentes (sicut ad Baptismum) vt patet ex vsu Ecclesie, quæ non dat infantibus Eucharistiã, Deinde, quia Dominus solis adultis loquitur Ioannis 6. cum ait, *Nisi manducaueritis &c.* Vnde illa verba ad infantes nihil pertinent.

Dico Secundò, Obligantur omnes adulti ratione vtentes, etiam non baptizati; quamuis huic obligationi non possint satisfacere, nisi post baptismum. Probat, quia Dominus Ioannis 6. omnibus adultis, etiam non baptizatis, dicebat; *Nisi manducaueritis &c.*

31
Tenentur
omnes
adulti.

Hinc sequitur Primò, Catechumenum, qui in periculo mortis per negligentiam omittit baptismum, duplex peccatum committere: alterum contra præceptum baptismi, alterum contra præceptum sumptionis Eucharistiæ: tenebatur enim tunc vtrumque implere, etsi ordine quodam.

Catechu-
meni.

Sequitur Secundò, Etiam obligari eos, qui aliquando vsu rationis habuerunt. Quare si incendant in amentiam, & non consistit eos esse in malo statu, necessariò debet illis porrigi à Parochis; nisi fortè aliqua notabilis irreuerentia timeretur.

Amentes.

Sequitur Tertio, Obligari etiam eos, qui morte plectendi sunt: nam ad eos etiam sententia Domini pertinet. Et quamuis Ecclesia ob grauissimam culpam possit eos communionem priuare, etiam in extremis; vt patet ex multis canonibus Concilij Elibertini, & ex Concilio Sardicensi can. 2. & Innocentio I. epist. 3: tamen non expedit ob ingens periculum salutis; vnde etiam illi canones sunt reuocati; vt docet Innocentius epistola citata; & Can. *Quæstum*. 13. q. 2. Concilium Moguntinum dicit ex præcepto canonum sacrorum talibus dandam esse communionem, si peniteant & confiteantur. Et Capitulo, quod incipit *Super eo*, de hæreticis in 6. præcipitur dari viaticum ante supplicium, etiam hæreticis relapsis, si sufficientia signa dederint penitentis, & fidei. Idem præcepit Pius V. motu proprio anno 1569. qui receptus est in Hispania (vbi antè erat contraria consuetudo) & lege regia confirmatus. Quare monendi sunt Magistratus, ne id impediant; nam possent esse causa damnationis.

Morte
plectendi.

Sequitur Quarto, Obligari etiam pueros in articulo mortis, etiam si nondum decem annos habeant; modò eo sint iudicio, vt possint peccare mortiferè, & confiteri. Et ratio est, quia tunc sunt capaces necessariae reuerentis & deuotionis; & non expectatur commodius tempus, quo melius sint dispositi: ergo tunc tenentur accipere. Confirmatur, quia cum sint capaces obligationis, censentur ratione articuli mortis iure diuino obligari. Ita Suarez, & multi recentiores. Extra mortis periculum tamen non obligantur: quia expectatur commodius tempus, quo magis instruantur, vt deuotius percipiant.

Pueri nec-
dum decem
annos in mor-
tis articulo.

D V B I V M I I.

Quando obliget hoc præceptum
Communionis?

R Espondeo & Dico Primò, Obligare hoc præceptum in periculo mortis. Ita Durandus d. 9. q. 2. Item Gabriel, Richardus, Dominicus Soto, Petrus Soto, & multi recentiores. Probat, Quia si homo vnquam in vita obligatur, certè tunc maximè, quando potissimum se debet ad vnionem cum Christo disponere, & præsidij huius Sacramenti contra impugnationes demonis munire.

32
Præceptum
Communionis ob-
ligat in
articulo
mortis.

Aduerte tamen, quosdam Doctores existimare, eum, qui in Paschate communicauit, non teneri in